

COMMUNICATIE PASTORAAL PLAN LITURGIE OP ZONDAG

Beste parochievrienden

Vandaag stond met het lijdensverhaal van Jezus de thematiek van leven en dood centraal. Overal waar leven is, is verandering. Dat is ook zo in de Kerk en in onze parochie. Een aantal recente ontwikkelingen hebben gemaakt dat de parochieploeg opnieuw keuzes moest maken. Die willen we nu toelichten.

Momenteel vinden er in onze parochie nog steeds in negen kerken weekendvieringen plaats. In vergelijking met andere parochies, die in de voorbije jaren het aantal vieringen veel sterker afbouwden, is dat een getal om trots op te zijn. Uiteraard speelt daarin mee dat de vorige parochieploeg ervoor koos om op sommige plekken gebedsvieringen op zondag mogelijk te maken, afwisselend met eucharistievieringen.

Maar intussen is de situatie opnieuw veranderd. Sinds januari 2025 maakt Groot-Temse deel uit van de parochie Heilige Nicolaas van Myra. En vanaf juni 2025 zullen de priesters van de dekenij ook de parochie Heilige Helena in Sint-Gillis-Waas en Stekene moeten bedienen. Voor alle duidelijkheid, in dat laatste geval gaat het niet om een fusie: de parochie in Sint-Gillis-Waas en Stekene blijft een zelfstandige parochie, met een eigen parochieploeg. Dat neemt niet weg dat we onze priesters zeer binnenkort zullen moeten delen met onze buurparochie. De priesters van de dekenij moeten vanaf Pinksteren een gebied bestrijken van Steendorp tot Stekene.

Voor de priesters zelf betekent dat meer werk en ook behoorlijk wat verplaatsingen. Voor de beide parochies, Heilige Nicolaas van Myra en Heilige Helena, betekent het bovendien dat er opnieuw keuzes gemaakt moeten worden over het aantal en beginuur van de weekendvieringen.

Zo besliste de parochieploeg van de Heilige Helenaparochie dat de viering in Sint-Gillis-Waas vanaf de week na Pinksteren verplaatst wordt naar de zondag om 11 uur, om de priester van dienst wat meer tijd te gunnen zich te verplaatsen.

Ook onze parochieploeg stond dus voor enkele keuzes. Daarbij speelden een aantal elementen een rol, zoals de draagkracht van het plaatselijke team en de vitaliteit van de lokale gemeenschap. Jammer genoeg hadden we door omstandigheden al bij al niet veel tijd om die keuzes grondig door te praten met de lokale pastorale werkgroepen en met onze geloofsgemeenschappen. Vandaag staan we hier dus om de genomen beslissingen mee te delen.

Beslissing 1:

Op Pinksteren zal in de Heilige Familiekerk in Sint-Niklaas jammer genoeg de laatste viering plaatsvinden. De kerk blijft behouden voor uitvaarten en eventuele andere diensten, maar er zullen geen zondagsvieringen meer zijn.

Beslissing 2:

Ook vanaf Pinksteren wordt het uur van de viering in Nieuwkerken aangepast naar 9 uur. De lokale pastorale werkgroep van Sint-Niklaas centrum en Nieuwkerken besliste samen met de gebedsleiders van Nieuwkerken om te stoppen met gebedsvieringen. Er zal in Nieuwkerken dus opnieuw elke week eucharistieviering zijn, zij het dus een half uurtje vroeger dan nu het geval is.

Beslissing 3:

Op het feest van Christus Koning – dat is op 23 november 2025 – wordt jammer genoeg de laatste viering gehouden in de Sint-Catharinakerk in Sinaai. De kerk blijft behouden voor uitvaarten en eventuele andere diensten, maar er zullen geen zondagsvieringen meer zijn.

Beslissing 4:

Tenslotte ligt ook de toekomst van de zaterdagavondviering in de Sint-Jobkerk in Puivelde in de balans. De parochieploeg stemt ermee in om de lokale gemeenschap de kans te geven te experimenteren met gebedsvieringen. Vanaf de advent zal er in die kerk elke drie weken eucharistie zijn. De andere weken is er een gebedsviering. Na een half jaar wordt die aanpak geëvalueerd.

Met deze boodschap lijken we vooral aan te knopen bij de ‘dode’ kant van het lijdensverhaal van de Heer. Vieringen op zondag afschaffen doet inderdaad pijn. En het lijkt wel een straatje zonder einde, een afvalrace die ons misschien doet vragen: ‘Wat is de zin nog van mijn, van ons engagement als gelovige?’

En toch... De Heer heeft zijn kruis opgenomen. Wat een zinloze lijdensweg leek, vormde Hij om tot een gave en tot een nieuw kans. Zo werd nieuw leven mogelijk, echt leven. Dat de Kerk het moeilijk heeft, is normaal. Sterker nog: de Kerk is geboren in de diepste crisis. De Heer zelf hing als een misdadiger aan het kruis, zijn leerlingen waren schaamteloos op de vlucht geslagen. Hoe diep kan de crisis zijn? En toch...

Ja, laten wij op deze Palmzondag, aan het begin van de Goede Week, mekaar de hand reiken, ook over de grenzen van lokale gemeenschappen heen, en toelevens naar Zijn en naar ons Pasen. Laten we solidair zijn met de gemeenschappen die hun viering moeten loslaten en ons voor hen openstellen. Alleen zo kan nieuw leven groeien.

En over nieuw leven gesproken: overal in Vlaanderen neemt het aantal volwassen doopleerlingen toe. Ook in onze parochie zijn er zes, en echt jonge mensen. Onbevangen als ze zijn tonen zij ons misschien wel de weg naar een nieuw en fris geloof, naar de Kerk van morgen, ook in Groot-Sint-Niklaas en Groot-Temse.

Dank voor uw aandacht. Na de viering blijf ik / blijven we hier nog even om in gesprek te gaan met wie dat wenst.

*Voorgelezen door leden van de parochieploeg
tijdens alle vieringen in het weekend van Palmzondag 2025.*